

[Socialministeren.]

Merudgiften ved Reformationen af Enkebørnsloven anslaaes for Enkebørns Vedkommende til 3,3 Mill. Kr., for Børn af Enkemænd til 1,5 Mill. Kr. og for forældreløse Børn til 0,2 Mill. Kr., i alt en Merudgift paa 5 Mill. Kr., men det maa antages, at mindst $\frac{1}{5}$ af disse Merudgifter, vel ogsaa mere, eller 1 Mill. Kr. hidtil er udredet som Fattighjælp eller Hjælpekassehjælp og altsaa medfører en tilsvarende Besparelse paa den skønsmæssige Hjælp. Og dog er der trods disse betydelige Udgifter ikke ydet Enkebørn en Smule mere, end Landet i Masser af Aar har ydet til Børn udenfor Ægteskab eller til Børn af forladte, fraseparerede og fraskilte.

Vi kommer saa til de Afsnit, der omhandler *det egentlige Forsørgelsesvæsen*, som nu fordeles mellem Fattigvæsenet og Hjælpekasserne, af hvilke Hjælpekasserne altsaa forsvinder og Fattigvæsenet saavel som Fattighjælpen helt forandres.

Det første Spørgsmaal, der her rejser sig, og som man vel særlig kunde tænke sig rejst fra Hjælpekassernes Side, er dette: Kunde vi ikke i Stedet gaa den Vej at udvide Hjælpekassernes Omraade, saaledes at kun de Personer, Hjælpekasserne afviser, henvises til den egentlige Fattighjælp? Men dette er — rent bortset fra, at en rent moralsk Værdighedsbedømmelse vilde blive Maalestokken — ugerligt af flere Grunde, jfr. Bemærkningerne S. 112, og da navnlig af den afgørende Grund, at Hjælpekasserne da maatte gøres til et egentligt Forsørgelsesvæsen med dettes Myndighed, økonomiske Ansvar og tilmed have overladt forskellige Hjem og Anstalter. Tanken er ganske haabløs, idet Kommunalbestyrelsen i Virkeligheden i saa Fald vilde blive sat praktisk talt helt ud af Spillet paa dette afgørende Omraade, hvortil kommer, at Administrationen af den offentlige Forsorg altsaa skulde vedblive at være splittet.

Der er i Virkeligheden ingen anden praktisk Udvej end at forlade den specielt danske, i Udlandet ganske ukendte Ordning, med en Spaltning af det offentlige Understøttelsesvæsen i et almindeligt Forsørgelsesvæsen og et Hjælpekassesystem og i Stedet indrette eet Forsørgelsesvæsen, men efter mere humane Linier end det nuværende Fattigvæsen, som heller ikke kendes i noget andet civiliseret Land, hvad jeg nærmere skal belyse, hvis nogen tvivler om, at det saakaldte overhumane Danmark her staar som en smuk Nr. 1 i reaktionær Henseende i det samlede Europa. Man

maa saa — ligesom med Hensyn til Værgeraadene — haabe og ønske, at de mange gode Kræfter, der hidtil uselvsk har lagt deres Arbejde og Interesse i Hjælpekassearbejdet, paa den ene eller den anden Maade fremtidig vil blive knyttet til det sociale Udvalgs Administration.

Den almindelige offentlige Hjælp vil efter mit System i Stedet falde i 4 Hovedafdelinger, dels under Hensyn til Hjælpens Karakter, dels under Hensyn til Retsvirkningerne, nemlig *Særhjælp*, *Laan hos Kommunen*, *Kommunehjælp* og *egentlig Fattighjælp*, men alt administreret af det sociale Udvalg.

Afsnit IV omhandler Hjælpen i en Række særlige Tilfælde, *Særhjælpen*, til hvilken der ingen Retsvirkninger er knyttet.

Kapitel XVII omhandler *Særhjælpen i Anledning af Fødsel*, hvis forsikringsmæssige Side jeg omtalte før i Forbindelse med Barselhvile under Folkeforsikringen. Efter Kapitel XVII bliver der Tale om i Trangstilfælde at yde *Jordemoderhjælp*, *Indlæggelse paa Fødehjem*, Udbetaling af Faderens Bidrag ved Barselfærden og til Underhold i Maaned før og efter Fødselen, jfr. §§ 235—37, det sidste kender vi ogsaa nu, men det udvides til ogsaa at gælde Ægttemænd og med lidt forhøjede Normalbidrag, 25 Kr. til Barselfærden, ens for hele Landet, en Forhøjelse paa 5 Kr. og til Moderens Underhold henholdsvis 30, 25 og 21 Kr. pr. Maaned i de 3 Kommunegrupper mod nu 20—25 Kr. i de forskellige Amter. Endvidere skønsmæssig Hjælp under tvungen Barselhvile, § 238, og endelig efter § 239 1 Liter Sødmælk daglig i indtil 6 Maaneder efter Fødslen til den Moder, der selv ammer og som er trængende til denne Hjælp.

Udgifterne til Barselfærdsbidrag antages at stige med 50 000 Kr. og Udgifter til Sødmælk til diegivende Mødre anslaaes til 250 000 Kr. Paa den anden Side antages Udgifterne til Jordemoderhjælp at falde med 60 000 Kr. paa Grund af Omordningen med Hensyn til Folkeforsikringen, saaledes at Merudgiften i Henhold til Kapitel XVII bliver 240 000 Kr.

Den næste Afdeling af *Særhjælpen* omhandles i Kapitel XVIII: *Sygehjælpen*.

Først behandles i §§ 241—46 *den fortsatte Sygekassehjælp*, Fattiglovens § 63, Stykke 1, der fremtidig skal ydes som en Ret. Reglerne er i det hele udførligere og løser i Loven en Række af de Tvivlsspørgsmaal, som hidtidig Praxis har frembudt, hvorom jeg i det hele skal henvide til Be-